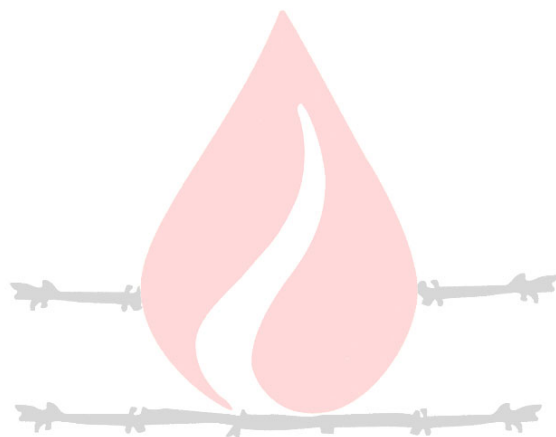

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

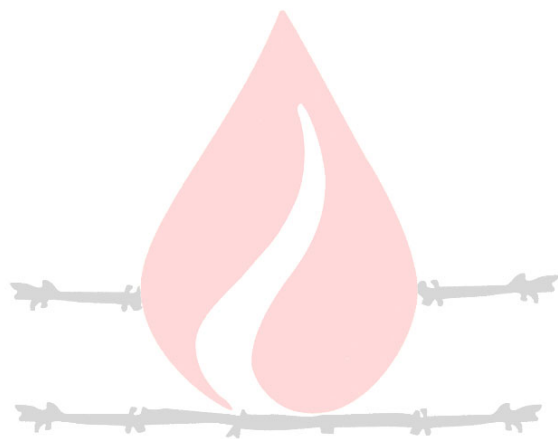

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

خرداد ۱۳۹۸

۹۸۰۳۰۲۱

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه (۳)
مژارش راهبردی ۹۸ / ۲۱

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه در خردادماه ۱۳۹۸، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز، بی.بی.سی و دویچه وله، در روزهای جمعه ۱۰ و ۱۷ و شنبه ۱۸ خردادماه و پایگاه دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۲۳ خردادماه ۱۳۹۸، مبنی بر اقدام جنجال‌برانگیز دانلد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، به اعلام تصمیم خود در زمینه وضع تعرفه ۵ درصدی بر اقلام وارداتی مکزیک و افزایش تدریجی آن تا ۲۵ درصد، در صورت عدم انجام اقدامات لازم از سوی

^۱. پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ پایگاه رادیو فردا (RadioFarda)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle)؛ خبرگزاری فرانسه (Agence France-Presse)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ شبکه خبری سی.بی.سی (CBC)؛ شبکه خبری الجزیره (Aljazeera)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO))؛ پایگاه خبری گلوبال تایمز (Global Times)؛ شبکه خبری فرانس ۲۴ (France 24)؛ پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ شبکه خبری سی.ان.ان (CNN News) و روزنامه یو.اس.ای تودی (USA Today).

دولت مکزیک جهت تحدید مهاجرت‌های غیرقانونی به این کشور. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اعلام این تصمیم از سوی رئیس‌جمهوری آمریکا، تنها یک روز پس از صدور بیانیه توسط اداره مرزبانی شهر ال‌پاسو در تگزاس، در خصوص بازداشت گروه بیش از یک هزار نفری از مهاجران و پناهجویان غیرقانونی، عمدتاً از کشورهای السالوادور، گواتمالا و هندوراس؛

ب) اشاره به امتناع مقامات مکزیک از نشان دادن واکنش‌های لازم در این زمینه و متوقف کردن این گروه پیش از رسیدن به مرز تگزاس؛

ج) اشاره به سرانجام، توافق داندل ترامپ با دولت مکزیک، مبنی بر کنترل جریان حرکت مهاجران آمریکای مرکزی به‌سوی مرزهای ایالات‌متحده از سوی این کشور، در قبال رفع تعرفه‌ها بر کالاهای وارداتی آن؛

د) اشاره به درخواست دیده‌بان حقوق بشر از کنگره ایالات‌متحده، برای متمرکز نمودن توجه خود بر آثار این توافق بر ملاحظات حقوق بشری، با توجه به تعهد مکزیک به اتخاذ اقدامات بی‌سابقه در راستای کاهش میزان مهاجران، از جمله گسیل داشتن ۶ هزار تن از نیروهای گارد ملی خود به مناطق مرزی این کشور، همچنین تصمیم آمریکا به گستردن پروتکل حمایت از مهاجرت - بازگرداندن پناهجویان به مکزیک حین بررسی پرونده‌هایشان از سوی مقامات ایالات‌متحده - و پیامدهای مخاطره‌آمیز این راهکارها برای مهاجران؛^۲

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری فرانس ۲۴، در روز دوشنبه ۲۰ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام دادگاه عالی ایالات‌متحده به تأیید حکم تمدید حبس زندانی یمنی در

^۲ گزارش‌های شبکه‌های خبری یورونیوز، بی.بی.سی و دویچه وله و پایگاه دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک‌های:

<http://www.bbc.com/persian/world-48475668>

<https://fa.euronews.com/2019/05/31/mexico-reacts-to-trump-threat-of-tariffs-for-products-saying-will-defend-its-interests>

<http://www.bbc.com/persian/world-48481589>

<https://www.dw.com/fa-ir/world/a-49102423>

<http://www.bbc.com/persian/world-48565200>

<https://www.hrw.org/news/2019/06/13/us-should-focus-rights-concerns-tariffs-deal-mexico>

زندان گوانتانامو، پس از تحمل ۱۷ سال حبس بدون تفهیم اتهام. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

(الف) رد درخواست ارائه شده از سوی معاذ حمزه احمد العلوی^۲، شهروند یمنی متولد سال ۱۹۷۷ میلادی و محبوس در زندان گوانتانامو، توسط دادگاه عالی آمریکا - که در ماه دسامبر سال ۲۰۰۱ میلادی در مرز افغانستان - پاکستان بازداشت و در ماه ژانویه به این زندان منتقل شد؛

(ب) اشاره به مظنون بودن مقامات آمریکا به فعالیت این زندانی، به عنوان محافظ اسامه بن لادن، رهبر سابق القاعده - اتهامی که وی آن را رد می کند؛

(ج) اشاره به اقدام دولت آمریکا به شمار آوردن این زندانی، به عنوان «مبارز دشمن» و ازاین رو فراهم آمدن امکان لازم برای بازداشت نامحدود وی در زمان درگیری ها و حتی مواجهه شدن او با خطر حبس مادام العمر، با توجه به بازه زمانی نامحدود جنگ افغانستان و مبارزه با القاعده؛

(د) اشاره به اقدام دادگاه تجدیدنظر به صدور رأی به نفع دولت آمریکا، مبنی بر لزوم محبوس ماندن این زندانی تا زمان تداوم یافتن مناقشات متخاصمانه، با توجه به مشخص نبودن زمان خاتمه این درگیری ها؛^۳

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۲ Moath Hamza Ahmed al Alawi

^۴ زندان گوانتانامو در سال ۲۰۰۱ و در پایگاه نیروی دریایی آمریکا در جنوب شرق کوبا و به منظور حبس و بازداشت شبه نظامیان القاعده و طالبان تأسیس شد. از ۷۸۰ زندانی این اردوگاه، تنها ۴۰ نفر در آن باقی مانده اند. هیچ زندانی جدیدی از سال ۲۰۰۸ به آنجا منتقل نشده است، اگرچه که داند ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، در حکمی به تاریخ ژانویه ۲۰۱۸، دستور داد تا این زندان همچنان باز و فعال باقی بماند.

^۵ گزارش شبکه خبری فرانس ۲۴. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.france24.com/en/20190610-top-us-court-upholds-indefinite-detention-yemeni-guantanamo>

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه یو.اس.ای تودی، در روز دوشنبه ۲۰ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص افزایش میزان بی‌خانمانی در میان دانشجویان آمریکایی، در ایالت کالیفرنیا. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انجام پیمایش توسط مرکز امید برای دانشگاه، جامعه و عدالت^۶ در پاییز سال گذشته میلادی، در زمینه وضعیت مسکن حدود ۸۶ هزار دانشجوی ایالت کالیفرنیا، مبنی بر برخورداری ۱۸ درصد از دانشجویان فوق‌دیپلم و ۱۴ درصد از دانشجویان کارشناسی از معضل بی‌خانمانی، همچنین مواجهه حدود ۶۰ درصد از دانشجویان فوق‌دیپلم و ۴۸ درصد از دانشجویان کارشناسی با تجارب تلخ ناشی از عدم امنیت سکونت، ازجمله مشکلات پرداخت اجاره‌بهای مسکن و اضطراب‌ها و مشکلات روحی ناشی از آن همچنین، تأثیر این معضلات بر وضعیت تحصیلی آن‌ها؛

ب) برشمردن مجموعه‌ای از عوامل مختلف، به‌عنوان دلایل افزایش بحران بی‌خانمانی در میان دانشجویان، ازجمله افزایش میزان شهریه‌های دانشگاه، عدم تطابق میزان کمک‌هزینه‌های دانشجویی با هزینه غذا، سوخت و نگهداری از فرزند، افزایش بهای مسکن، کافی نبودن تعداد خوابگاه‌های دانشجویی و عدم تمایل دانشجویان به در میان گذاردن معضلات خود با مقامات دانشگاهی و دریافت کمک از آن‌ها؛

ج) اشاره به برخی از تدابیر اتخاذ شده از سوی مقامات دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی در این زمینه، ازجمله ایجاد پارکینگ‌های امن^۷ برای دانشجویان بی‌خانمان ناگزیر به زندگی در خودروهایشان، افزایش تعداد خوابگاه‌های دانشجویی، ارائه کوپن‌هایی جهت کمک به پرداخت اجاره‌بهای دانشجویان و یا پرداخت کامل اجاره‌بهای آن‌ها، همچنین فراهم آوردن آپارتمان‌های اشتراکی برای دانشجویان نیازمند و اختصاص ۱۵ میلیون دلار بودجه در ایالت کالیفرنیا برای تأمین نیازهای دانشجویان؛

^۶The Hope Center for College, Community and Justice

د) با این حال، ناگزیر شدن ۸۰ هزار از ۳۹۹ هزار دانشجوی برخوردار از تجربه بی خانمانی در سال گذشته میلادی، همچنان به گذران زندگی در خودروهای خود^۷؛

۴- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۱۵ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص درخواست گروهی از گزارشگران ویژه حقوق بشر از مقامات ایالات متحده برای رفع اتهام از اسکات وارن^۸؛ امدادگر داوطلب آمریکایی. نکات مهم این بیانیه عبارت است از:

الف) ابراز نگرانی جدی کارشناسان سازمان ملل در خصوص متهم شدن اسکات وارن به جرائم کیفری، از جمله تحمل ۲۰ سال حبس، تنها به دلیل خدمات امدادگرانه خود، از جمله فراهم آوردن آب آشامیدنی و ارائه کمک‌های پزشکی به مهاجران در حال گذر از صحرای آریزونا؛

ب) اشاره به اقدام این شهروند ۳۶ ساله آمریکایی به بنا نهادن سازمانی، تحت عنوان «نه به مرگ بیشتر»، در شهر صحرایی آجو^۹ در ایالت آریزونا، در راستای فراهم آوردن کمک‌های انسان‌دوستانه برای مهاجران و پناهجویان در حال گذر از مرز این شهر با مکزیک، از ۱۰ سال پیش تاکنون؛

ج) اشاره به اقدام مأموران مرزی به دستگیر کردن این مدافع حقوق بشر در ماه ژانویه سال ۲۰۱۸ میلادی، تنها ساعاتی پس از صدور بیانیه از سوی این سازمان مردم‌نهاد، مبنی بر مستندسازی تخریب سیستماتیک منابع کمک‌های بشردوستانه، از سوی مأموران مرزی و محکوم نمودن اقدامات آن‌ها در زمینه آزار و اذیت، ارباب و تحت نظارت قرار دادن امدادگران بشردوست؛

۷. گزارش روزنامه یو.اس.ای تودی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.usatoday.com/story/money/2019/06/10/homelessness-among-college-students-growing-crisis/3747117002/>

۸ Scott Warren

۹ No More Deaths

۱ Ajo

د) اشاره به متهم شدن وارن به دو فقره جرم، شامل نخست، «پناه دادن به مهاجران» و دوم «مشارکت در جابه‌جایی و پناه دادن به آن‌ها» و محکومیت این موارد از سوی گزارشگران ویژه سازمان ملل، به‌عنوان روند غیرقابل پذیرش و فزاینده مجرمانه به‌شمار آوردن فعالیت‌های مدافعان حقوق بشر در گذرگاه‌های کاروان‌های مهاجران؛

ه) گفتنی است که ایالت آریزونا یکی از مرگبارترین گذرگاه‌های مرزی برای مهاجران و پناهجویان به‌شمار می‌آید، که بیش از یک‌سوم از آمار مرگ‌های مرزی - بیش از ۷۰۰۰ نفر در دو دهه اخیر - را به خود اختصاص داده است، اگرچه که آمار واقعی این‌گونه مرگ‌ها بسیار بالاتر است!^{۱۱}

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا و شبکه خبری سی.ان.ان، در روز پنج‌شنبه ۱۶ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص وضعیت اسفناک بازداشتگاه‌های مهاجران. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

^{۱۱}. بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24675&LangID=E>

^{۱۲}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۳۱ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص درخواست این سازمان از مقامات ایالات متحده، برای توقف روند مجرمانه به‌شمار آوردن کمک‌های بشردوستانه، مبنی بر الف) اظهارات اریکا گونه‌وارا - روساس، مدیر بخش قاره آمریکا در سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر لزوم اقدام وزارت دادگستری ایالات متحده به رفع بی‌درنگ تمامی اتهامات کیفری علیه دکتر اسکات وارن، فعال داوطلب، در زمینه کمک‌های بشردوستانه و پایان دادن به مجرمانه شمردن این‌گونه اقدامات؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام قانونی دولت ایالات متحده به ممانعت به عمل آوردن از مرگ بی‌دلیل مهاجران و پناهجویان در مناطق مرزی این کشور، به جای مقابله با کمک‌های بشردوستانه افراد داوطلب و تلاش‌های آن‌ها در راستای نجات جان انسان‌ها؛

ج) اشاره به اقدام دولت آمریکا به تحت پیگرد قانونی قرار دادن دکتر وارن، به دلیل حمایت ادعایی وی از دو مهاجر فاقد مدارک قانونی، با قرار دادن غذا، آب و البسه تمیز در اختیار آن‌ها، در شهر صحرائی آجو، در ایالت آریزونا و امکان مواجه شدن این شهروند آمریکایی با حکم مبتنی بر تحمل تا ۲۰ سال حبس، در صورت محکومیت وی در دادگاه؛

د) اشاره به اقدام سازمان عفو بین‌الملل، به ارسال نامه‌ای سرگشاده، خطاب به مقامات ایالات متحده، به عنوان بخشی از کارزاری بین‌المللی در راستای درخواست برای رفع اتهام از این فعال داوطلب؛

ه) گفتنی است که در اوایل سال جاری میلادی نیز، دکتر وارن و ۸ داوطلب دیگر تنها به دلیل فراهم آوردن آب و دیگر کمک‌های انسان‌دوستانه برای مهاجران در مناطق صحرائی آریزونا - برخوردار از بالاترین آمار مرگ در قیاس با دیگر نقاط مرزی ایالات متحده - مورد پیگرد قانونی قرار گرفتند.

(الف) بازدید سرزده بازرس کل وزارت امنیت داخلی ایالات متحده، از ماه مه تا نوامبر سال ۲۰۱۸ میلادی، از ۴ بازداشتگاه اداره مهاجرت و امور گمرکی آمریکا، در ایالت‌های کالیفرنیا، لوئیزیانا، نیوجرسی و کلرادو، و انتشار گزارش ۲۸ صفحه‌ای، در زمینه شرایط اسفبار و رقت‌انگیز آن‌ها؛

(ب) اشاره به مواردی چون، وجود سرویس‌های بهداشتی غیرقابل استفاده و غیربهداشتی و مواد غذایی تاریخی مصرف گذشته، عدم رعایت بهداشت و سلامت در زمینه مواد غذایی، تأخیر در ارائه خدمات پزشکی و درمانی، نگاهداری زندانیان در سلول‌های انفرادی، محدودیت دسترسی به حمام و لباس‌های تمیز و مشاهده موارد خودکشی در میان پناهجویان زندانی؛

(ج) اشاره به اقدام مأموران مهاجرتی به نگاهداری ۷۵۰ تا ۹۰۰ زندانی در بازداشتگاه‌های ۱۲۵ نفری و ناگزیر شدن مهاجران به ایستادن در کنار یکدیگر؛

(د) اشاره به اتخاذ اقدامات و تدابیری از سوی اداره مهاجرت و امور گمرکی آمریکا، در راستای بهبود بخشیدن به موارد ذکر شده از سوی بازرس فدرال^{۱۳}

۶- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۱۴ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص بحران آفرینی دولت دانلد ترامپ برای زنان آمریکایی، با درپیش گرفتن سیاست ممنوعیت سقط‌جنین. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

(الف) اظهارات کیت گیل‌مور، معاون کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، مبنی بر به‌شمار آوردن سیاست ایالات متحده در رابطه با سقط‌جنین، به‌عنوان نوعی انزجار افراط‌گرایانه در راستای مورد شکنجه قرار دادن زنان، همچنین بحران‌زایی نظام‌یافته علیه حقوق آن‌ها از

^{۱۳}. گزارش‌های پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا و شبکه خبری سی.ان.ان. قابل‌بازرسی در لینک‌های:

<https://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/news/447278-watchdog-finds-conditions-egregious-at-4-immigrant-detention>

<https://edition.cnn.com/2019/06/06/politics/ice-detention-center-ig-report/index.html>

سوی گروه‌های افراط‌گرای محافظه‌کار و مذهبی، به عبارت دیگر رقم زدن نوعی خشونت جنسیتی علیه این قشر از جامعه؛

ب) اشاره به اقدام کمیته‌ای از گزارشگران ویژه به مورد بررسی قرار ۹ سازوکار بنیادین حقوق بشر سازمان ملل، با توجه به تصریح جداگانه هر یک از آنها، مبنی بر متناقض بودن مطلق ممنوعیت سقط‌جنین با حقوق بشر، با توجه به محروم شدن زنان از برخورداری از حق سلامت، همچنین موردحمله قرار گرفتن حقیقت، علم و موازین و ارزش‌های جهانی؛

ج) اشاره به ناکارآمدی این سیاست در متوقف ساختن عزم زنان برای انجام مراحل سقط‌جنین و در عوض، ناگزیر شدن آن به پناه آوردن به نهادها و روش‌های غیر ایمن و آسیب‌زا: گفتنی است که از میان حدود ۵۶ میلیون سقط‌جنین انجام شده، در بازه زمانی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ میلادی، می‌توان ۲۵ میلیون را در رده موارد غیر ایمن قرار داد که زندگی زنان، به‌ویژه زنان اقشار کم‌درآمد را با مخاطره مواجه ساخته است؛

د) اشاره به مرگ حدود ۳۰ زن از میان هر یک‌صد هزار سقط‌جنین غیر ایمن انجام شده در کشورهای ثروتمند، رسیدن این رقم در کشورهای فقیرتر به ۲۲۰ تن و در منطقه آفریقای زیر صحرای، به ۲۵۰ نفر؛

ه) اشاره به عدم برخورداری احکام و بیانیه‌های کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل از هرگونه سازوکار اجرایی جهت ناگزیر کردن کشورها به عمل به موازین حقوق بشری در این زمینه و درعین‌حال، امکان بهره‌برداری نظام حقوق بشر از ساختار بسیاری از دادگاه‌های ملی و محلی، با توجه به اختیارات آنها جهت صدور احکام داخلی و سرانجام، ایجاد مجموعه‌ای از قوانین در این زمینه؛^{۱۴}

^{۱۴}. گزارش روزنامه گاردین، قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/global-development/2019/jun/04/us-abortion-policy-extremist-hate-torture-un-commissioner-kate-gilmore>

۷- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه‌وله، در روز شنبه ۱۱ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص افزایش دو برابری اتهام آزارهای جنسی در کلیسای کاتولیک ایالات متحده، بر اساس گزارش مجمع اسقفی آمریکا. محورهای گزارش مذکور عبارتند از:

الف) شکایت ۱۳۸۵ فرد بالغ از ۱۴۵۵ مورد آزار جنسی در کلیساها، از ماه ژوئیه سال ۲۰۱۷ تا ماه ژوئن سال ۲۰۱۸ میلادی - حدود یک سال - به عبارت دیگر ۶۹۳ مورد افزایش نسبت به سال گذشته، به رغم درگذشت بیش از ۹۰ درصد از افراد مورد اتهام، در دهه‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰، به ویژه دهه ۱۹۷۰ و یا عدم برخورداری آن‌ها از مناصب رسمی؛

ب) اشاره به تصمیم این مجمع به پرداخت در مجموع ۳۰۱ میلیون و ۶۰۰ هزار دلار خسارت به تمامی قربانیان آزارهای جنسی در دهه‌های یاد شده، از جمله اسقف‌نشین‌های ایالات نیوجرسی و پنسیلوانیا: گفتنی است که این مبلغ ۱۴ درصد بیشتر از غرامتی است که به قربانیان ثبت شده در سال ۲۰۱۶ پرداخته شده و دو برابر میزانی است که کلیسا در سال ۲۰۱۴ هزینه کرده است؛

ج) اشاره به اقدام مجمع اسقفی آمریکا به همکاری با مقامات رسمی جهت زدودن این رسوایی از چهره کلیسا و معرفی تمامی کشیش‌های خاطی و متجاوز به دستگاه قضایی، در این راستا؛

د) اشاره به اقدام رهبر کاتولیک‌های جهان در ماه فوریه سال جاری میلادی و در آستانه برگزاری اجلاس «مبارزه با آزار کودکان»، به درخواست از تمامی صاحب‌منصبان کلیسای کاتولیک در جهان، برای حمایت از کودکان، ضمن تأکید بر عدم مصونیت هیچ‌یک از روحانیون ارشد در برابر برخورد قاطع قانون، در صورت تعرض جنسی به کودکان؛^{۱۰}

^{۱۰}. گزارش شبکه خبری دویچه‌وله. قابل بازیابی در لینک:

* کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری گلوبال تایمز، در روز یکشنبه ۱۹ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص انتقاد نهادهای مدنی از دسترسی نیروهای نظامی کانادا به اطلاعات شخصی شهروندان این کشور. محورهای گزارش به شرح زیر می‌باشد:

(الف) ابراز نگرانی نهادهای مدافع آزادی‌های مدنی از دستورالعمل دولت فدرال کانادا، مبنی بر امکان دسترسی نامحدود ارتش به اطلاعات شخصی شهروندان، به شمار آوردن آن به‌مثابه نوعی اشاعه جاسوسی و درخواست برای متوقف ساختن این روند؛

(ب) اشاره به قانون کانادا در خصوص مجاز بودن گردآوری اطلاعات شهروندان کانادا و حتی به اشتراک گذاردن آن، بر اساس قانون دسترسی به اطلاعات و هشدار نهادهای مدنی در خصوص نامشخص بودن میزان دستیابی نیروهای دفاعی و اطلاعاتی کانادا به داده‌های شخصی افراد: این درحالی است که براساس دستورالعمل دولت فدرال نیروهای دفاعی و اطلاعاتی کانادا تنها می‌توانند به اطلاعاتی از شهروندان دسترسی داشته باشند که ارتباط مستقیم با عملیات ارتش داشته باشد؛

(ج) اشاره به اقدام کمیته اطلاعات و امنیت ملی پارلمان کانادا به مورد بررسی قرار دادن این موضوع - تصریح چگونگی استفاده نهادهای امنیتی و اطلاعاتی از اطلاعات به‌دست‌آمده از شهروندان کانادایی - پس از انتشار رسمی این دستورالعمل و افزایش نگرانی نهادهای مدنی از جاسوسی ارتش از شهروندان^{۱۶}؛

^{۱۶}. گزارش پایگاه خبری گلوبال تایمز. قابل بازیابی در لینک:

<https://globalnews.ca/news/5370873/canadian-military-spies-information/>

۲- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنجشنبه ۱۶ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص عدم اقدام دولت کانادا در زمینه عوارض سمی ناشی از فعالیت‌های بازرگانی و تجاری و به شمار آوردن آن، به‌مثابه نشانه‌ای از تبعیض. نکات مهم این بیانیه به شرح زیر است:

(الف) اظهارات گزارشگر ویژه سازمان ملل، در زمینه پیامدهای حقوق بشری مدیریت و دفع مؤثر پسماندهای خطرناک زیست محیطی، مبنی بر زیر سؤال بردن اقدامات اتاوا در خصوص ممانعت به عمل آوردن از بروز تبعیض در زمینه پیامدهای مخاطره‌آمیز فعالیت‌های تجاری برای محیط‌زیست، پس بازدید دو هفته‌ای وی از این کشور؛

(ب) اشاره به عدم رعایت مساوات از سوی دولت کانادا، در ارائه راهکارهای حفاظتی در قبال عوارض ناشی از تجمع پسماندهای سمی و محروم کردن قربانیان این موارد از حقوق خود جهت برخورداری از درمان‌ها و راهکارهای کارآمد، برای دهه‌های متمادی؛

(ج) تأکید بر قرار داشتن حقوق انسانی مردمان بومی، اقشار فقیر و کم‌درآمد، سالمندان، کارگران و افراد مبتلا به ناتوانایی‌های جسمی و روحی، در معرض مخاطره، با توجه به عدم برخورداری آن‌ها از عدالت و مساوات در این خصوص؛

(د) اشاره به تأخیرهای متداوم دولت در زمینه پاکسازی مناطق قرار گرفته در معرض سموم ناشی از انباشت ۱۰ تن جیوه از ۵۰ سال پیش تاکنون و به مخاطره افکندن سلامت و جان ساکنان مناطق بومی‌نشین، به‌ویژه در شمال غرب استان اونتاریو و محیط‌زیست این مناطق،

(ه) اشاره به عواقب تداوم یافتن صنایع استخراجی بر سلامت انسان‌ها و حیات وحش، ازجمله ابتلا مردمان بومی ساکن منطقه آلبرتا به بیماری‌های مختلف، به دلیل قرار گرفتن در معرض سموم و ضایعات ناشی از استخراج ماسه‌های نفتی، همچنین پیامدهای ناشی از پروژه گسترش خط لوله نفتی در استان بریتیش کلمبیا و افشاندن سموم دفع آفات بر زمین‌های مردمان بومی و پروژه آبی آبشار موسکرات^۱؛

^۱Muskat Falls

و) اشاره به دیگر کاستی‌ها و موارد نقض حقوق انسان‌ها و محیط‌زیست، به‌رغم پیشرفت‌های قابل‌توجه دولت کانادا در این زمینه، ازجمله؛

- بسنده نبودن حمایت‌های ارائه شده در قوانین مرتبط با حفاظت از کیفیت هوا و آب؛
- مورد پیگرد قانونی قرار نگرفتن صنایع و کسب‌وکارهای متخلف در زمینه به مخاطره افکندن محیط‌زیست؛

- وجود اختلافات چالش‌برانگیز میان دولت‌های محلی و فدرال؛

- اجرایی نشدن قانونی بیانیه حقوق مردمان بومی سازمان ملل؛

- صادرات غیرقانونی پسماندها به کشورهای آسیایی، ازجمله فیلیپین، امتناع از چاره‌اندیشی در این زمینه، گستراندن عواقب زیست محیطی اقدامات خود به خارج از مرزهای کشور و نادیده گرفتن حقوق انسانی این جوامع^{۱۸}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز و بی.بی.سی، در روزهای شنبه ۱۱ و دوشنبه ۱۳ خردادماه ۱۳۹۸، به نقل از شبکه خبری سی.بی.سی کانادا، در خصوص انجام تحقیقات ملی درباره کشته یا مفقود شدن احتمالی هزاران زن بومی در کانادا. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

الف) انتشار گزارش ۱۲۰۰ صفحه‌ای - تحت عنوان «تحقیق ملی از زنان و دختران بومی ناپدیدشده و مقتول» - در روز دوشنبه ۱۳ خردادماه، در خصوص متهم شدن کانادا به اعمال خشونت و تبعیض علیه بومیان برای مدت‌های مدید و فقدان توانایی دولت‌های این کشور در حفاظت از آن‌ها؛ گفتنی است که انجام این تحقیقات به درخواست دولت جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، در سال ۲۰۱۶ میلادی آغاز شد؛

ب) به شمار آوردن ناپدیدشدگی یا قتل هزاران زن و دختر بومی در دهه‌های اخیر در این کشور، به‌عنوان «یک تراژدی ملی در ابعاد وسیع» و «نسل‌کشی» و برشمردن استعمار

^{۱۸}. بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

ریشه‌دار و اهمال و غفلت دولت کانادا، به عنوان «عامل خشونت شدید تحمیل شده بر زنان بومی» این کشور: در این تحقیق ۴۶۸ نفر از اعضای خانواده‌های زنان ناپدید یا کشته شده، شهادت داده‌اند؛

ج) اشاره به متفاوت بودن این گزارش، با توجه به استفاده آن از واژه «نسل‌کشی»، با مواضع دولت‌های پیشین کانادا و استفاده آن‌ها از عبارت «نسل‌کشی فرهنگی»، همچنین، تلاش طولانی مدت وکلای بومیان برای حذف واژه «فرهنگی» از این عبارت؛

د) اشاره به اظهارات پلیس سواره نظام سلطنتی کانادا در سال ۲۰۱۴ میلادی مبنی بر به قتل رسیدن ۱۰۱۷ زن و دختر بومی بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۲ و درعین حال، تأکید برخی از گروه‌های مدافع حقوق بشر بر رسیدن این رقم به حدود ۴ هزار تن؛

ه) ارائه توصیه‌های متعدد در زمینه ممانعت به عمل آوردن از بروز خشونت‌های احتمالی علیه زنان بومی در آینده: جمعیت بومیان کانادا، یک میلیون و ۶۰۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود که چهار درصد جمعیت کل این کشور را تشکیل می‌دهند و بالاترین آمار جرم، فقر و اعتیاد در میان این بخش از جامعه کانادا دیده می‌شود؛

و) گفتنی است که گزارش نهایی این تحقیق، در روز دوشنبه ۱۳ خردادماه، در موزه تاریخ کانادا و در جمع صدها خانواده از بازماندگان این دختران و زنان خوانده شد. در این مراسم جاستین ترودو نیز حضور داشت؛^{۱۹}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۱۹}. گزارش‌های شبکه‌های خبری یورونیوز و بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://fa.euronews.com/2019/06/03/canadian-inquiry-calls-deaths-of-indigenous-women-genocide>
<http://www.bbc.com/persian/world-48484516>

^{۲۰}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* صدور بیانیه از سوی موزه حقوق بشر کانادا، در روز شنبه ۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸، در خصوص به شمار آوردن رویکرد استعماری دولت کانادا در قبال جمعیت بومی این کشور، از گذشته تا کنون، به عنوان «جنایت انسانی» و «نسل‌کشی»، با توجه به

- گرفتار آمدن بسیاری از کودکان بومی این کشور در پرورشگاه‌ها؛
- گستردگی آمار زنان و دختران بومی ناپدیدشده و مقتول؛
- حضور مکرر افراد این جمعیت در بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها؛
- بالا بودن نرخ خودکشی در میان جوامع بومی؛

گفتنی است که پم پالمیتر، وکیل و حقوقدان و رئیس بخش مطالعات بومی دانشگاه رایرسن، تغییر موضع موزه حقوق بشر کانادا در این زمینه را گامی مثبت خوانده و در عین حال ابراز امیدواری نموده که مباحثات در این زمینه تداوم یافته و بیش از

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز جمعه ۱۰ خردادماه ۱۳۹۸، به نقل از پایگاه خبری کانورسیشن، در خصوص متناقض بودن توافقنامه تجاری کانادا و رژیم اسرائیل با قوانین بین‌المللی. موارد مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار مقاله مشترک از سوی مایکل لینک^{۲۱}، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه اراضی اشغالی فلسطین و الکس نیو^{۲۲}، دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل در کانادا، در پایگاه خبری کانورسیشن - مستقر در استرالیا - در زمینه «قانون اجرای توافق تجارت آزاد کانادا - اسرائیل (Bill C-85)»، مبنی بر

- عدم برخورداری این قانون از مفاد حقوق بشری مبتنی بر تعهد طرفین به رعایت قانون حقوق بشر و بشردوستانه بین‌المللی؛

- مجاز به شمار آمدن واردات معاف از تعرفه کالاها و خدمات تولید شهرک‌های غیرقانونی رژیم اسرائیل به کانادا، در آن؛

- از این رو، متناقض بودن آن با قوانین بین‌المللی و قوانین کانادا، با توجه به غیرقانونی به شمار آمدن ساخت شهرک‌های اسرائیلی، بر اساس کنوانسیون چهارم ژنو، در سیاست خارجی و قوانین این کشور، همچنین در قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل و شورای حقوق بشر این سازمان؛

ب) اشاره به دیگر نقایص این قانون، از جمله، تمایز قائل نشدن میان رژیم اسرائیل و شهرک‌های غیرقانونی آن در اراضی فلسطینی، از یکسو و اقدام به ترغیب رشد اقتصادی در این شهرک‌ها از طریق مجاز شمردن واردات معاف از تعرفه کالاها و خدمات آنها به کانادا، از سوی دیگر؛

ج) هشدار دادن در خصوص فروافتادن اتاوا در محاصره نقض جدی قانون حقوق بشر و بشردوستانه بین‌المللی، با اجرایی شدن این قانون^{۲۳}

پیش‌مورد توجه قرار گیرد. این در حالی است که پیش از این مقامات موزه تنها از عبارت «نسل‌کشی فرهنگی» در این زمینه استفاده می‌کردند.

^{۲۱}Michael Lynk

^{۲۲}Alex Neve

^{۲۳}. گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنجشنبه ۹ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام فیلیپین به بازگرداندن مخازن ضایعات و پسماندهای کانادا به این کشور و آغاز شدن «جنگ زباله» میان مانیل و اتاوا. محورهای اصلی گزارش عبارتند از:

(الف) اقدام غیرقانونی کانادا به تخلیه حجم زیادی از پسماندهای خود، تحت عنوان «پلاستیک‌های بازیافتی» در فیلیپین و انتقاد شدید دولت این کشور از اتاوا و همچنین دیگر کشورهای غربی فعال در این زمینه؛

(ب) اشاره به تبدیل شدن کشورهای آسیای جنوب شرقی به مقصد اصلی پسماندهای کشورهای غربی، برای سال‌های متمادی و ایستادگی برخی از این کشورها در مقابل این اقدام و باز پس فرستادن پسماندها؛

(ج) اشاره به اقدام اخیر رودریگو دوترته، رئیس‌جمهوری فیلیپین، به بازگرداندن ۶۹ مخزن پسماند به کانادا - که گفته می‌شود از سال ۲۰۱۳ میلادی به‌طور غیرقانونی به این کشور منتقل شده بودند - حتی اعلام جنگ وی به کانادا در صورت جمع‌آوری نکردن پسماندها طی یک هفته و به پایان رسیدن این مهلت در ۱۵ ماه مه سال جاری میلادی؛

(د) اشاره به مشتمل بودن پسماندهای کانادایی بر «ضایعات خطرناک و غیربهداشتی» بر اساس بیانیه اداره بهداشت فیلیپین، از جمله پوشک‌های بزرگسالان، روزنامه‌ها و مواردی از این دست.^{۲۵}

سازمان مدافعان قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

<https://www.middleeastmonitor.com/20190531-un-rapporteur-canadas-trade-agreement-with-israel-violates-international-law/>

^{۲۴} در سال‌های ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۸، چین ۱۶۸ میلیون تن ضایعات پلاستیکی از ده ارسال‌کننده اصلی، از جمله ایالات متحده آمریکا، ژاپن و بریتانیا دریافت کرده است. اما مقامات این کشور در نهایت تصمیم گرفتند که ورود این ضایعات را به چین ممنوع کنند، بنابراین کشورهای غربی به دنبال پیدا کردن گزینه‌های دیگر بودند. یکی از کشورهای مقصد جایگزین چین، مالزی بود که باعث شد تا ده‌ها کارخانه بازیافتی که برخی از آن بدون مجوز نیز بودند، در این کشور ایجاد شوند. اما اخیراً مالزی نیز اعلام کرده است که ۳ هزار تن از زباله‌های ارسالی را بازگردانده است.

^{۲۵} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://fa.euronews.com/2019/05/30/philippine-president-orders-immediate-return-of-garbage-back-to-canada>

*انگلیس

۱- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز جمعه ۲۴ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص محکومیت تبعیض و نابرابری ریشه‌دار نژادی در بریتانیا، از سوی گزارشگر ویژه این سازمان، پس از انجام مأموریت حقیقت‌یابی در این کشور، در ماه‌های آوریل و مه سال ۲۰۱۹ میلادی. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

الف) گزارش خانم تندای آکیوم^{۲۶} گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه اشکال معاصر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و دیگر نابرداری‌ها، جهت ارائه به شورای حقوق بشر در تاریخ ۸ ژوئیه سال جاری میلادی، در خصوص تأثیر سیاست‌های دولت بریتانیا بر رو به وخامت نهادن تبعیض‌ها، بروز احساسات بیگانه‌هراسانه و ریشه‌دار کردن هر چه بیشتر عدم مساوات و نابرابری‌ها؛

ب) اشاره به تداوم یافتن تمایزهای نژادی، در عرصه‌ها و بخش‌های مختلف جامعه، از جمله نظام آموزشی و تحصیلی، اشتغال، مسکن، بهداشت و درمان، نظارت و مراقبت، تعامل با پلیس، پیگردهای قانونی و بازداشت‌ها، همچنین به حاشیه رانده شدن قابل توجه جوامع اقلیت نژادی و قومی در ساختارهای اجتماعی - اقتصادی کشور؛

ج) تأکید بر تداوم نقش‌آفرینی غیرقابل پذیرش و در بسیاری از موارد، غیرقانونی عواملی چون، نژاد، قومیت، دین و مذهب، جنسیت و ناتوانایی‌های جسمی و روحی در حیات و سلامت مردم بریتانیا، به‌رغم وجود ساختارهای قانونی لازم جهت مقابله با هرگونه تبعیض نژادی در این کشور؛

د) تأکید بر تعجب‌برانگیز نبودن این حقایق تلخ، با توجه به ذکر مستند این موارد در گزارش‌های داخلی بریتانیا، مبنی بر تأثیر مخرب سیاست‌های ریاضتی، نابرابری‌ها و بی‌عدالتی‌های قضایی و قانونی، اجرای معیوب قوانین مبارزه با تروریسم و راهبردها و

^{۲۶}Tendayi Achiume

سیاست‌های مهاجرتی دولت بر حقوق انسانی اقلیت‌های نژادی و قومی و به حاشیه رانده شدن افراط‌گرایانه هر چه بیشتر این جوامع، همچنین افزایش ناگهانی میزان جرائم نفرت‌پراکنانه، گفتمان ضدمهاجرتی و تبعیض‌های نژاد، قومی و مذهبی، پس از برگزاری رفراندوم برگزیت؛

ه) اشاره به نقش مؤثر تدابیر دولت بریتانیا در گردآوری داده‌ها، بررسی گزارش‌ها و تهیه پیش‌نویس‌های اجرایی در زمینه کسب درکی مناسب از معضلات یاد شده و درعین‌حال، تأکید بر ناکافی بودن این اقدامات و راه‌کارها در راستای اجرای قانون حقوق بشر بین‌المللی؛^{۲۷}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۲۱ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص متهم شدن ام‌آی‌فایو،^{۲۸} به دریافت مجوزهای نظارتی و مراقبتی بر اساس اطلاعات کذب و ساختگی. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

الف) اقدام سازمان بریتانیایی حقوق بشری لیبرتی به مورد پیگرد حقوقی قرار دادن ام‌آی‌فایو - سازمان اطلاعات داخلی انگلیس - و متهم نمودن آن به نقض «غیرمعمول و متداوم قانون»، با توجه به از دست دادن کنترل عملیات ذخیره‌سازی داده‌های خود و کسب

مجوزهای نظارتی بر مبنای اطلاعات نادرست؛
Organization for Defending Victims
of Violence

ب) اشاره به مدارک و مستندات ارائه شده از سوی سازمان لیبرتی به دیوان عالی بریتانیا، مبنی بر دستیابی ام‌آی‌فایو به بخش اعظم داده‌های خود از طریق سامانه‌های نظارتی و مراقبتی هوشمند، هک کردن برنامه‌ها و ذخیره آن در رایانه‌های خود، به‌رغم وظیفه این سازمان امنیتی مبتنی بر حصول اطمینان از عدم ذخیره‌سازی یا نسخه‌برداری از داده‌ها برای مدت نامحدود؛

^{۲۷} گزارش کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24698&LangID=E>
MI5

ج) اشاره به اظهارات لرد جاستیس فولفورد؛^{۲۰} کمیسیونر اختیارات نظارتی، مبنی بر آگاه بودن سازمان اطلاعات داخلی بریتانیا از کذب و ساختگی بودن اطلاعات ارائه شده به مقامات قضایی، جهت دریافت مجوزهای نظارتی و درعین حال، اظهارات مقامات این سازمان مبنی بر عدم اطلاع آنها از برخورداری بودن از اطلاعات و داده‌هایی این‌چنینی و سرانجام غیرقانونی اعلام کردن اقدامات ام‌آی‌فایو از سوی این مقام قضایی؛

د) اشاره به آگاه بودن این سازمان به معضلات موجود در داده‌های خود از ماه ژانویه سال ۲۰۱۶ میلادی و درعین حال، تصمیم مقامات آن به مخفی نگاه داشتن این موارد از وزاری دولت، از این‌رو، اقدام مقامات قضایی به ممانعت ورزیدن از صدور هرگونه مجوز نظارتی برای ام‌آی‌فایو، از این‌پس، با توجه به عملکرد غیرقانونی این سازمان به دسترسی به حساس‌ترین اطلاعات شهروندان بریتانیایی و نقض فاحش و گسترده حقوق آنها برای سال‌های متمادی، همچنین پنهان کردن آن از نگاه کمیسیون اختیارات نظارتی؛

ه) و گفتنی است که جلسات استماع این پرونده همچنان ادامه دارد؛^{۲۱}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۲۱ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص انتقاد شدید کمیسیون امور خیریه بریتانیا - نهاد ناظر بر نهادهای خیریه - از فرهنگ داخلی و عملکرد کارکنان «آکسفام»؛^{۲۲} موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اقدام کمیسیون امور خیریه بریتانیا، به انتشار گزارش حاصل از تحقیقات ۱۸ ماهه خود در زمینه عملکرد کارکنان آکسفام در جریان امدادرسانی به زلزله‌زدگان هائیتی در سال ۲۰۱۰ میلادی؛

ب) مورد انتقاد قرار دادن شدید این سازمان به دلیل نادیده گرفتن نشانه‌های ناشی از «فرهنگ رفتاری نادرست»، عدم رسیدگی به سوءرفتارهای جنسی کارکنان خود در هائیتی

^{۲۰} Lord Justice Fulford (Sir Adrian Bruce Fulford)

^{۲۱} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/uk-news/2019/jun/11/mi5-in-court-accused-of-extraordinary-and-persistent-illegality>

^{۲۲} Oxfam

^{۲۳} کنفدراسیونی از ۲۰ سازمان مردم‌نهاد خیریه با هدف کاهش جهانی فقر

و خودداری کردن از ارائه گزارش در زمینه موارد احتمالی سوءاستفاده از کودکان در این کشور، به عبارت دیگر به فراموشی سپردن ارزش‌های مورد حمایت خود و مندرج در اساسنامه آن؛

ج) اشاره به اقدام مدیران مطلع آکسفام به اخراج مخفیانه ۴ تن از کارکنان و موافقت با استعفای ۳ تن دیگر در هائیتی، بدون هرگونه اطلاع‌رسانی در این زمینه به مقامات بریتانیا؛
د) اشاره به مطلع بودن مقامات آکسفام از سوءرفتارهای جنسی کارکنان ارشد خود در هائیتی – سوءاستفاده جنسی از قربانیان حادثه و حتی برخی از قربانیان زیر سن قانونی و پرداخت حق‌السکوت به آن‌ها – و با این حال انتصاب آن‌ها به سمت‌های ارشد در این کشورها؛
ه) اشاره به مرتبط دانستن برخی از این مشکلات به سوء مدیریت در آکسفام و اقدام به دادن اخطار رسمی به این سازمان؛

و) گفتنی است که آکسفام، یکی از بزرگترین و شناخته‌شده‌ترین نهادهای خیریه بریتانیا، از آن زمان تاکنون، بارها عذرخواهی و بودجه خود برای جلوگیری از وقوع موارد مشابه را سه برابر کرده است.^{۳۳} همچنین پس از افشاء شدن این تحولات، هزاران نفر کمک‌های نقدی و غیرنقدی خود را به آکسفام قطع و دولت هائیتی نیز مجوز هرگونه فعالیت از سوی این سازمان در این کشور را ملغی اعلام کرده است.^{۳۴}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۲۱ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص قرار گرفتن کودکان فعال در زمینه جاسوسی و خبررسانی برای اداره پلیس بریتانیا، در معرض آسیب‌های شدید و مخاطرات جدی. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

^{۳۳} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.bbc.com/persian/world-48596361>

^{۳۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

https://fa.euronews.com/2019/06/12/oxfam-let-off-over-haiti-sex-scandal-despite-ignoring-victims?utm_source=newsletter&utm_medium=fa&utm_content=oxfam-let-off-over-haiti-sex-scandal-despite-ignoring-victims&_open=eyJndWkljoizTAxMwVmYjZhZjY1ZjZjMGQyNjdmZmU2NDc0YWEzZTUifQ%3D%3D

الف) اقامه دعوی نهادهای مدنی، ازجمله سازمان خیریه «قانون، تنها برای کودکان»^۳ علیه وزارت کشور بریتانیا، در دیوان سلطنتی عدالت، در راستای به چالش کشیدن سیاست دولت در بهره‌برداری از کودکان، به‌عنوان منابع اطلاعاتی مخفی انسانی؛

ب) اشاره به عدم برخورداری این دسته از کودکان از راهکارهای حفاظتی و پشتیبانی‌های لازم، به‌رغم فعالیت داشتن آن‌ها در وادی پرمخاطره اطلاع‌رسانی به نیروهای پلیس، در زمینه قاچاقچیان مواد مخدر، تبهکاران و مجرمان، تروریست‌ها و کودک‌آزارها و در تناقض بودن این امر با حقوق انسانی آن‌ها و قرار دادن‌شان در معرض آسیب‌های جدی؛

ج) اشاره به تحولات خطیر به وقوع پیوسته در این حوزه، ازجمله فعالیت دختری ۱۷ ساله، به‌عنوان مخبر، به‌منظور جاسوسی از تبهکاری جنسی و غیرقابل پذیرش بودن توجیه مقامات پلیس در این خصوص، مبنی بر لزوم درگیر شدن کودکان در روند برخی از جرائم سنگین، ازجمله مورد مطرح شده، با توجه به غیراخلاقی بودن آن و همچنین به مخاطره افکندن منافع کودک، به بهای تأمین منافع جامعه؛

د) اشاره به آمار ارائه شده در این زمینه، مبنی بر استخدام ۱۷ کودک و نوجوان، از ماه ژانویه سال ۲۰۱۵ میلادی، از سوی وزارت کشور برای انجام عملیات خبررسانی و جاسوسی؛

ه) اشاره به جاری بودن این‌گونه فعالیت‌ها در بریتانیا به مدت حدود دو دهه و درعین‌حال، جلب شدن توجهات به آن، به‌ویژه از تابستان سال ۲۰۱۸ میلادی، پس از هشدار مجلس اعیان پارلمان انگلیس در خصوص عواقب پیشنهادات وزارت کشور در خصوص برداشتن برخی موانع از سر راه استفاده پلیس از کودکان در این زمینه، ازجمله افزایش مدت زمان استخدام کودکان از یک ماه به چهار ماه؛

و) اشاره به اقدام این سازمان مردم‌نهاد به تکیه کردن بر بند ۸ قانون حقوق بشر، مبنی بر ضرورت حصول اطمینان از برخورداری کودکان از زندگی شخصی یا خانوادگی، همچنین

^۳Just for Kids Law

کنوانسیون حقوق کودکان سازمان ملل، مبنی بر اولویت تأمین منافع کودکان در تمامی تصمیمات و اقدامات تأثیرگذار بر آنها؛

ز) گفتنی است که قاضی دادگاه پس از به پایان رسیدن جلسه استماع یک روزه این پرونده، حکم خود را آینده نزدیک صادر و اعلام خواهد کرد^{۳۶}

۵- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۲۰ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص ناکامی بریتانیا در به اثبات رساندن خود به عنوان قهرمانی جهانی در عرصه حقوق بشر، با توجه کاستی‌ها و نواقص موجود در گزارش سالانه جدید وزارت خارجه این کشور، در بخش‌های مربوط به ترکیه و فیلیپین، به رغم نقض جدی موازین حقوق بشری در این کشورها، همچنین ناکامی دولت بریتانیا در به تصویر کشیدن موارد نقض فاحش حقوق بشر در عربستان سعودی، برمه و چین و البته مهم‌تر از تمامی موارد ذکر شده، در یمن. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) نادیده گرفتن مسئولیت ائتلاف به رهبری عربستان در زمینه کشتار تعداد قابل توجهی از غیرنظامیان یمنی، با انجام حملات هوایی غیرقانونی خود علیه این کشور و زیرساخت‌های غیرنظامی آن و در عوض متمرکز شدن جدی آن بر نیروهای انصارا...، به عنوان عامل اصلی موارد نقض و سوءاستفاده از حقوق انسانی شهروندان این کشور؛

ب) به شمار نیاموردن حملات هوایی بی‌هدف و گسترده ائتلاف عربستان سعودی به مدارس، بیمارستان‌ها، مراسم عزا و عروسی، منازل مسکونی و بازارها و برجای گذاردن تلفات قابل توجه، به عنوان جنایات احتمالی جنگی؛

ج) توجیه کردن صادرات تسلیحات از سوی بریتانیا به عربستان سعودی با ارائه دلایلی چون، حصول اطمینان از عدم کاربرد این تجهیزات در سرکوب‌های داخلی و یا نقض

^{۳۶} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/uk-news/2019/jun/11/child-spies-used-by-police-at-risk-of-severe-harm-high-court-told>

جدی قانون بشردوستانه بین‌المللی، به‌رغم مستندات ارائه شده از سوی دیده‌بان حقوق بشر در خصوص بهره‌برداری عربستان از این تسلیحات در حملات غیرقانونی به یمن و گزارش پارلمان انگلیس مبنی بر اقدام دولت این کشور به نقض قوانین صادرات تسلیحاتی خود، در رابطه با یمن؛

د) نادیده گرفتن کارنامه حقوق بشری داخلی عربستان و یا مورد انتقاد قرار دادن آن، به‌رغم بین‌المللی شدن اخبار مربوط به بازداشت و حبس مدافعان حقوق زنان و مورد شکنجه واقع شدن ادعایی آن‌ها در زندان‌های این کشور، همچنین ذکر پیشرفت‌های عربستان در این زمینه، با توجه به اعطای حق رانندگی به زنان، بدون کوچک‌ترین اشاره به زندانی شدن فعالان این حوزه و

ه) گفتنی است که جرمی هانت، وزیر خارجه بریتانیا به تازگی از ایجاد منصبی جدید در این وزارتخانه، تحت عنوان «سفیر حقوق بشر»، در راستای به نمایش گذاردن تعهد انگلیس به دفاع از حقوق بشر در سطح جهانی، سخن گفته و این در حالی است که کارنامه حقوق بشری خارجی این کشور نمایانگر نقض این تعهد است، از جمله عدم نشان دادن واکنش شدید از سوی وزارت خارجه بریتانیا در قبال کشتار شهروندان غیرمسلح غزه توسط رژیم اسرائیل، قتل وحشیانه جمال خاشقجی و مورد هدف قرار گرفتن مکرر غیرنظامیان یمنی از سوی عربستان و امارات متحده عربی و تنها بسنده کردن به ابراز تأسف در این خصوص و تداوم بخشیدن به حمایت‌های تسلیحاتی و دیپلماتیک خود؛^{۳۷}

۶- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز جمعه ۱۰ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص قرار گرفتن جولین آسانز، تحت شکنجه‌های روانی طولانی مدت. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

^{۳۷}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر، قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2019/06/10/uk-should-get-serious-about-defending-human-rights#>

الف) صدور بیانیه از سوی نیلس ملترز^{۳۸} گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در زمینه شکنجه، مبنی بر آسیب دیدن شدید روحی و روانی بنیانگذار ۴۷ ساله پایگاه ویکی لیکس، علاوه بر برخورداری از عوارض جسمی، به دلیل سال‌ها زندگی در شرایط غیرانسانی و در معرض رفتارهای «بی‌رحمانه، غیرانسانی، تحقیرآمیز یا تنبیهی» به صورت تعمیدی، هماهنگ و مداوم، به گفته دو پزشک متخصص این حوزه پس از دیدار با آسانژ در بازداشتگاه؛

ب) متهم شدن مقامات ایالات متحده، بریتانیا و سوئد و حتی اکوادور به آزار و اذیت جولین آسانژ و تلاش مشترک برای منزوی و بدنام ساختن وی: گفتنی است که این کارشناس سازمان ملل در بیانیه خود اظهار داشته است که، در طول ۲۰ سال گذشته و مواجهه با شمار زیادی از قربانیان جنگ، خشونت و آزار اذیت، تاکنون به یاد ندارد که چندین دولت دموکراتیک این چنین تنها علیه یک نفر و در راستای تحت فشار قرار دادن وی با یکدیگر همکاری کنند، آن هم بدون در نظر گرفتن شأن انسانی و قوانین بین‌المللی^{۳۹}

ج) اشاره به به تأخیر افتادن جلسه بازپرسی آسانژ، در روز پنج‌شنبه ۹ خرداد، توسط دادگاهی در لندن، در ادامه تلاش برای استرداد وی به آمریکا؛^{۴۰}

د) اشاره به احتمال محکوم شدن آسانژ به حبسی طولانی‌مدت – تا ۱۷۵ سال – و یا حتی حبس ابد و مجازات اعدام در صورت افزایش یافتن اتهامات وی؛

ه) اشاره به اقدام نیلس ملترز به ارسال نامه‌هایی رسمی به این ۴ کشور – ایالات متحده، بریتانیا و سوئد و اکوادور – و درخواست از آن‌ها برای متوقف ساختن تمامی فعالیت‌ها و

^{۳۸} Nils Melzer

^{۳۹} این در حالی است که، یک سخنگوی وزارت دادگستری بریتانیا اظهار داشته است که کشورش در اعمال شکنجه علیه آسانژ شرکت نداشته؛ وی در ادامه افزوده است که قضات مستقل از دولت عمل می‌کنند و فرد محکوم حق تجدیدنظر دارد.

^{۴۰} گفتنی است که او هم اینک دوران ۵۰ هفته‌ای محکومیت ناشی از نقض مقررات آزادی با وثیقه را سپری می‌کند. این حکم به هفت سال پیش باز می‌گردد که تحقیقات علیه آسانژ در بریتانیا جریان داشت و در این میان وی به سفارت اکوادور پناه برد. او در ماه آوریل سال جاری میلادی و پس از آن دستگیر شد که سفارت اکوادور در لندن پناهندگی وی را لغو و امکان ورود پلیس به ساختمان سفارت را فراهم آورد. چنانچه بریتانیا آسانژ را به آمریکا تحویل بدهد، ممکن است حبسی طولانی‌مدت تا ۱۷۵ سال در انتظار او باشد و حتی در صورت اضافه شدن اتهامات جدید، به اعدام محکوم شود.

اقدامات جزم‌اندیشانه خود در قبال حقوق انسانی آسانژ و جبران کردن آسیب‌های وارد آمده به وی در طول این سال‌ها، همچنین درخواست از دولت بریتانیا برای ممانعت به عمل آوردن از استرداد این زندانی به ایالات متحده و قرار دادن وکیل مدافع و دیگر کمک‌های حقوقی در اختیار وی؛^{۴۱}

و) این در حالی است که درخواست استرداد جولین آسانژ به آمریکا، توسط ساجد جاوید، وزیر کشور بریتانیا، امضاء و زمینه بررسی این درخواست در دادگاه فراهم شده است. این امضا به معنای قطعی شدن استرداد آسانژ نیست و تصمیم‌گیری درباره اینکه آیا او به آمریکا فرستاده شود یا خیر، بر عهده دادگاه است؛^{۴۲}

ز) گفتنی است که به دنبال این تحول، ماسیمو موراتی، معاون دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل در اروپا، از دولت بریتانیا درخواست نموده تا با استرداد آسانژ به ایالات متحده مخالفت کند، چراکه، در غیر این صورت او در معرض مخاطره نقض جدی حقوق بشر - اعم از، شکنجه، سوءرفتار و مجازات اعدام - قرار خواهد گرفت.^{۴۳}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۱۵ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص محکوم کردن سوءرفتارهای مقامات فرانسه با پناه‌جویان. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

^{۴۱}. گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2019/05/1039581>

^{۴۲}. گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.bbc.com/persian/world-48627004>

^{۴۳}. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/06/uk-must-refuse-extradition-of-julian-assange-to-the-united-states/>

الف) متهم شدن نیروهای پلیس فرانسه به ایجاد ترس و ارعاب، اعمال خشونت و مورد اهانت قرار دادن پناهجویان و امدادگران حامی آنها در شهر ساحلی کله^{۴۹} و اردوگاه پناهندگی آن موسوم به «جنگل»؛

ب) اشاره به تداوم یافتن اقامت غیررسمی بیش از ۱۲۰۰ پناهجو، از جمله نوجوانان، در این اردوگاه در چادرهای موقت، به رغم اقدام دولت فرانسه به برچیدن آن در دو سال و نیم گذشته؛

ج) اشاره به محروم بودن این پناهجویان از غذا، آب آشامیدنی و سرویس بهداشتی و سایر حقوق ابتدایی انسانی و وضعیت اسفبار زندگی آنها در این اردوگاه؛

د) اشاره به تلاش مکرر مقامات فرانسوی به برچیدن چادرهای پناهجویان در حاشیه شهر کله - ۳۹۱ چادر تنها در بازه زمانی ژانویه تا مه سال جاری میلادی؛

ه) اشاره به برخوردهای خشونت آمیز مقامات پلیس با امدادگران و حامیان داوطلب حقوق بشر، از طریق بی حرمتی به آنها و همچنین تهدید مکرر به دستگیری و بازداشت شان: گفته می شود تنها از ابتدا سال جاری میلادی تاکنون ۷۲ مورد برخورد خشن پلیس علیه امدادگران در کله ثبت شده است. اما سازمان عفو بین الملل احتمال می دهد که رقم واقعی بیش از موارد ثبت شده باشد^{۵۰}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Calais^{۵۱}

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۵۰} سوابق در گزارش های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین الملل، در روز چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸، در خصوص درخواست این سازمان از مقامات فرانسه برای رفع اتهام کامل از تام سیتوکوسکی، مدافع حقوق بشر بریتانیایی و از تمامی دولت های اروپایی برای پایان دادن به روند به شمار آوردن «همبستگی با پناهجویان»، به عنوان عمل مجرمانه، مبنی بر

الف) مواجه شدن تام سیتوکوسکی، با حکم احتمالی تحمل تا ۵ سال حبس و پرداخت جریمه تا ۷۵۰۰ یورو، به دلیل ارتکاب به جرائم ساختگی، همچون مستند نمودن رفتار خشونت آمیز پلیس فرانسه در قبال مهاجران و پناهجویان و همچنین داوطلبان در حال کمک رسانی به آنها در منطقه کله - مرز میان فرانسه و بریتانیا - از طریق فیلمبرداری با تلفن همراه؛

ب) اشاره به اقدام پلیس ضد شورش فرانسه در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۸ میلادی، به ممانعت به عمل آوردن از توزیع مواد غذایی از سوی داوطلبان حقوق بشر، در میان مهاجران و پناهجویان جنگل کله، مستندسازی این تحول از سوی تام سیتوکوسکی و سرانجام بازداشت و متهم شدن او به توهین و حمله به مأمور قانون، پس از تلاش وی برای به چالش کشیدن اقدامات خشونت آمیز یک مأمور پلیس با داوطلبی دیگر؛

ج) اشاره به انتقاد سازمان عفو بین الملل از رویکرد خشونت بار پلیس و به شمار آوردن آن، به عنوان نمادی از سوء رفتار، هراس افکنی و مورد حمله قرار دادن مدافعان حقوق مهاجران و پناهجویان و انعکاسی از روند گسترده جاری در میان

و) درخواست سازمان عفو بین‌الملل از مقامات دولت فرانسه برای مجرمانه به شمار نیاوردن اقدامات امدادگران و تأکید بر لزوم ارزش قائل شدن مقامات این کشور برای این کمک‌های نوع‌دوستانه و بهره‌گیری از آن‌ها در راستای بهبود انجام وظایف خود؛

ز) اشاره به سخت‌گیرانه‌تر شدن سیاست‌های پناهجویی و مهاجرتی فرانسه در دوران ریاست‌جمهوری امانوئل مکرون، با توجه به اقدامات انجام شده در راستای تسریع اخراج پناهجویان و برچیدن چادرهای آن‌ها در سراسر کشور، همچنین افزایش یافتن قابل‌توجه شمار پناهجویان در فرانسه و گذر کردن تعداد آن‌ها برای نخستین بار، از ۱۰۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

ح) گفتنی است که مکرون در ژانویه سال ۲۰۱۸ امدادگران را متهم کرده بود که با دادن غذا به پناهجویان از حضور «غیرقانونی» آن‌ها پشتیبانی می‌کنند؛^{۴۶}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روزهای یکشنبه ۱۲ و ۱۹ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص تداوم یافتن تظاهرات اعتراضی جلیقه‌زرها در روزهای شنبه هر هفته و پیامدهای ناخوشایند آن. محورهای گزارش مذکور عبارتند از:

الف) اقدام ده‌ها تن از معترضان مجروح موسوم به «جلیقه‌زدها»^{۴۷}، «مثله‌شده»، در روز یکشنبه ۱۲ خردادماه، به راه‌اندازی تظاهرات در میدان باستیل پاریس، با توجه به زخمی و

دولت‌های اروپایی، مبنی بر مجرمانه تلقی کردن هر گونه همراهی با آسیب‌دیدگان و ناامید کردن داوطلبان از ایستادگی برای موازین حقوق بشری؛

د) گفتنی است که در تحولی مشابه، سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۸، در گزارشی به محکومیت لون توروندل، مدافع حقوق بشر، به اتهام هتک حرمت، به دلیل نشر عکسی از اقدام یک مأمور پلیس به ایستادن روی یکی از ده‌ها پناهجوی اخراج شده از اردوگاه کله، در شبکه اجتماعی توئیتر، اشاره و ضمن انتقاد شدید از این حکم، خواستار لغو آن شده است. این سازمان همچنین از مقامات دولت‌ها درخواست نموده تا روند سوءرفتار و آزار و اذیت مدافعان حقوق بشر را متوقف سازند.

^{۴۶} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/06/france-police-harassing-intimidating-and-even-using-violence-against-people-helping-refugees/>

مجروح شدن آنها - از دست دادن یک چشم یا یک دست - بر اثر برخورد گلوله‌های پلاستیکی یا نارنجک نیروهای پلیس؛

ب) اشاره به اقدام این معترضان به حمل پلاکاردها و سر دادن شعارهایی در راستای ضرورت ممنوعیت استفاده پلیس از گلوله‌های پلاستیکی و نارنجک، همچنین، مورد پوشش قرار گرفتن بیشتر این تحول در رسانه‌های گروهی، با توجه به برگزاری آن در روز یکشنبه و هدف متفاوت آن با اعتراضات هفتگی جلیقه‌زدها؛

ج) اشاره به آمار ارائه داده شده از سوی وزارت کشور فرانسه مبنی بر مجروح شدن ۲۴۴۸ نفر از معترضان و ۱۷۹۷ نفر از مأموران پلیس ضد شورش، از آغاز این تظاهرات در شهرهای مختلف فرانسه تاکنون؛

د) اشاره به کاهش یافتن تدریجی تعداد معترضان جلیقه زرد و رسیدن آمار رسمی آن به حدود ۱۰ هزار و ۳۰۰ تن، در روز شنبه ۱۸ خردادماه، در سراسر فرانسه، همچنین بروز درگیری‌های کوچک و پراکنده میان نیروهای پلیس و تظاهرات‌کنندگان در پاریس و برخی دیگر از شهرها؛

ه) اشاره به رسیدن تعداد معترضان در شهر مونپلیه به بیش از ۲ هزار نفر، وقوع درگیری شدید میان پلیس ضد شورش و معترضان و استفاده نیروهای پلیس از گاز اشک‌آور برای متفرق ساختن جلیقه‌زدها، همچنین شایعه کشته شدن یک یا دو تن از شهروندان این شهر و به کما رفتن فردی دیگر - که بی‌درنگ توسط استانداری مونپلیه و نیروهای پلیس این شهر تکذیب شد^{۴۷}؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، شبکه خبری یورونیوز و خبرگزاری رویترز، در روزهای سه‌شنبه ۷، جمعه ۱۰ و سه‌شنبه ۱۴ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص

^{۴۷} گزارش‌های شبکه خبری یورونیوز. قابل‌بازایی در لینک‌های:

<https://fa.euronews.com/2019/06/02/france-mutilated-yellow-vests-rally-in-paris>
<https://fa.euronews.com/2019/06/09/france-yellow-vests-act-xxx-rumor-of-death-in-montpellier>

جنگال آفرینی مجدد بارگیری سلاح توسط یک کشتی عربستانی در بنادر فرانسه و اعتراض نهادهای حقوق بشری به این تحول. محورهای گزارش به شرح زیر می باشد:

الف) درخواست سازمان عفو بین الملل از مقامات فرانسه برای متوقف ساختن روند بارگیری تسلیحاتی کشتی باری «بحری تبوک»^۴؛ متعلق به عربستان سعودی در بندر «مارسی - فوس»^۵؛ واقع در جنوب فرانسه، با توجه به مخاطره جدی استفاده نیروهای مسلح این کشور از این تسلیحات، جهت اعمال جرائم جنگی و دیگر موارد نقض حقوق بشر در یمن، ضمن خاطرنشان کردن عضویت فرانسه در پیمانهای بین المللی و اروپایی کنترل تسلیحات؛

ب) اشاره به اظهارات فلورانس پارلی^۶؛ وزیر دفاع فرانسه، در واکنش به انتشار این خبر، مبنی بر در دست بررسی بودن آن به کمک بازرسان دولتی، ضمن یادآوری کردن روابط حسنه فرانسه با عربستان سعودی و دور از ذهن نبودن انجام مبادلات تسلیحاتی میان دو کشور، با توجه به رعایت تمامی جوانب قوانین بین المللی تجارت تسلیحاتی، از سوی این کشور، همچنین واکنش اعتراض آمیز نمایندگان مجلس فرانسه در قبال این اظهارات؛

ج) اشاره به اظهارات مقامات شرکت مالک کشتی «بحری تبوک»، مبنی بر اقدام این کشتی به بارگیری «قطعات مورد نیاز برای یک پروژه غیرنظامی تولید انرژی» و رد کردن اخبار منتشر شده در خصوص تسلیحاتی بودن این محموله و درعین حال، ابراز نگرانی سازمان عفو بین الملل در خصوص انتقال یافتن بار کشتی «بحری ینبع» - که حدود دو هفته پیش به دلیل اعتراض سازمانهای حقوق بشری، ناگزیر به ترک بندر «لو آور» فرانسه بدون انجام بارگیری شد - به این کشتی، محموله ای حاوی تجهیزاتی مانند، تانک و سامانه های موشکی هدایت شونده با لیزر؛

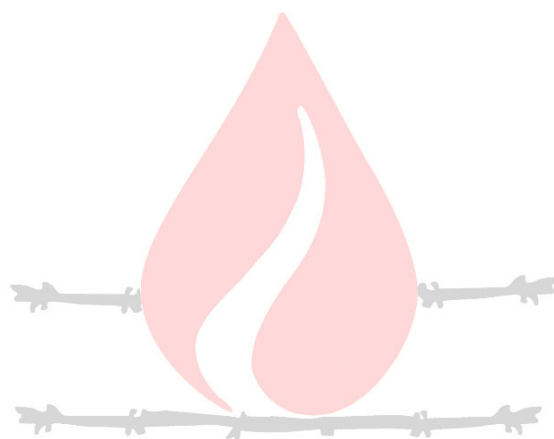
د) یادآوری کردن اقدام مقامات امنیتی فرانسه به احضار روزنامه نگاران افشاگر در خصوص بارگیری سلاح در کشتی «بحری ینبع» و مورد استفاده قرار گرفتن تسلیحات و

^۴ Bahri Tabuk

^۵ Marseille-Fos

^۶ Florence Parly

تجهیزات نظامی فرانسوی فروخته شده به عربستان و امارات متحده عربی، در جنگ یمن و به احتمال زیاد برای حمله به اهداف و شهروندان غیرنظامی؛
(۵) اشاره به گزارش سالانه دولت فرانسه، مبنی بر افزایش یافتن ۵۰ درصدی میزان فروش سلاح از سوی این کشور به عربستان سعودی در سال ۲۰۱۸ میلادی (به ارزش یک میلیارد یورو).^{۵۱}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

۵۱. گزارش‌های سازمان عفو بین‌الملل، شبکه خبری یورونیوز و خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک‌های:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/05/france-authorities-must-stop-armsladen-ship-of-shame-bound-for-saudi-arabia/>

<https://fa.euronews.com/2019/05/28/france-marseille-port-new-controversy-saudi-arabia-ship-arms-loading>

<https://www.reuters.com/article/us-yemen-security-france/second-saudi-ship-leaves-french-port-without-arms-cargo-rights-group-idUSKCN1T02I4>

<http://news.trust.org/item/20190604104004-sn6wv/>